

folk kunne leve ligesaa billigt eller maaskee billigere i Kjøbenhavn end i andre Byer; men deri troer jeg han tager Feil. Det er min Mening, at Livet for Smaafolk er ikke ubetydeligt dyrere i end udenfor Kjøbenhavn. Dette gjælder saavel med Hensyn til vigtige Forbrugsgjenstande, som navnlig med Hensyn til Hunsleie. Det er en afgjort Sag, at Hunsleien i Kjøbenhavn i det Hele taget er meget dyrere end i andre Byer, og det er dernæst en bekjendt Sag, at Smaa-Leiligheder betales forholdsvis meget dyrere end de store. Dette er altsaa en meget betydelig Byrde, som Smaafolk i Kjøbenhavn bære her fremfor andre Steder. Der blev af samme ærede Taler og flere Andre gjort gjældende, at her i Kjøbenhavn medtog man under Bestatningen kun Indtægter af 400 Rd. Ja, ganske rigtigt, saaledes staaer der i Loven, men i Pragis gaaer man i væsentlig Grad lavere. Det er mig bekjendt fra mange Smaafolk, som have henvendt sig til mig derom, at Ligningscommissionen ansætter dem til en Indtægt af 400 Rd., og naar de saa ikke gjøre Reclamation og godt-gjøre, at de ikke have en Indtægt af 400 Rd., saa komme de til at betale Skat af dette Beløb. I Pragis medtager man Mangsfolbige, som ikke have 400 Rd., og sætter dem, som om de havde 400 Rd.; man gaaer altsaa i Pragis ned under 400 Rd.

Ordføreren: Jeg vil kun tillade mig at gjøre en kort Bemærkning. Jeg antager, at det ikke her er Stedet til tilbunds at drøfte Hensigtsmæssigheden af det Forhold, der finder Sted mellem Bestatningen i Kjøbenhavn og paa andre Steder, dette vil komme for ved en anden Leilighed; men jeg vil dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at dette ikke bør have nogen practisk Betydning med Hensyn til de her foreliggende Forslag, thi der er ikke stillet og kan ikke stilles noget Endringsforslag ved denne Leilighed til at reformere alle disse Forhold. Vil man indføre for Kjøbenhavn en anden Scala for Bestatningen, hvorved man gaaer ned til at beskaffe 200 Rd. Indtægt, saa maa man nødvendig reformere hele Ligningscommissionen, men dette kan ikke skee ved denne Leilighed. Men er det Tilfældet, og vi altsaa

skulle støtte os paa den Egning, der findes Sted i Kjøbenhavn, saa maae vi nødvendig holde os til den bestaaende Norm for Skatteindtægt i Kjøbenhavn og ansætte Contingentet efter dennes Størrelse, thi ellers komme vi til at beskaffe en Mand høiere, fordi han boer i Kjøbenhavn, end Nogen i det øvrige Land, men dette er jo ikke Meningen. Hensigten er at beskaffe den, der har 2,000 Rd. Indtægt, med 60 Rd., og dette maae vi ikke forandre ved i Kjøbenhavn at sætte ham til 70 Rd. Skat. Derfor troer jeg ikke, at dette Forhold bør have Indflydelse paa Thingets Afstemning. — Jeg skal endnu kun tillade mig, med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Ribe (Rühnel) før yttrede, at gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem aabenbart ikke nøie har overveiet, hvad han sagde, eller muligvis ikke er tilstrækkelig inde i de Grundfætninger, der maae gjøre sig gjældende ved den Slags Forhandling, her er Tale om. Naar man vil fordele en Skat efter Folkemængden, saa ligger dette naturligvis ikke i, at man troer, at alle Indvidder, Mænd, Qvinder og Børn, kunne udrede lige meget i Skat, men det ligger i en ganske anden Ting. Egentlig skulde man sige: Vi fordele Skatten paa Familierne, og dette kunde man forsaavidt gjerne gjøre, som vi i Folketællingerne virkelig have Opgivelse om saavel Antallet af Familier som Antallet af enkelte Personer; men Sagen er, at det viser sig, at det ingen Forskjel gjør, hvilken Vej man i den Henseende gaaer, thi Familiernes Antal staaer i et vist meget nøiagtigt arithmetisk Forhold til Folkemængden. Altsaa, enten vi sige, at vi fordele Skatten i Forhold til Familierne eller i Forhold til Folkemængden, kommer det i det Væsentlige ud paa det. Saaledes kunde man ogsaa godt sige, at Fordeelingen mellem Communerne skulde skee efter Familiernes Antal, dersom der ikke var nogle smaa Biomstandigheder, der gjøre, at det vilde være mindre heldigt at benytte denne Fremgangsmaade; dog vilde det ikke gjøre stor Forskjel. Skulde man derimod sige: Familierne opløse vi i Individder, og saa beskaffe vi Familierne efter Individernes Antal, saa vil det ærede Medlem efter en nærmere Overveielse finde, at dette vilde blive en heelt anden Fremgangsmaade, thi derved vilde